

[Arbejdsministeren]

Der var altså ikke tale om en parallel situation til den, vi beskæftiger os med her, hvor vi standser en igangværende konflikt. Så hr. Kaj Poulsen overså faktisk det væsentlige.

Hr. Kaj Poulsen taler så meget om tilbagevirkende kraft fra 6. maj til 4. maj i forbindelse med 1981-indgrebet, men han undlod totalt at nævne, at overenskomsten udløb den 1. april, at konflikten brød ud den 22. april, og at lønforhøjelsen blev givet fra den 4. maj.

Jeg må formode, at jeg derfor kan fortolke hr. Kaj Poulsens bemærkninger på den måde, at det, Socialdemokratiet mener at opnå med sit ændringsforslag, er, at lønforhøjelsen får virkning fra 18. august 1987, der var fremsættelsesdagen for nærværende forslag, og ikke for den periode, hvor der var konflikt, og ikke for den periode, hvor overenskomsten udløb. Det gælder i hvert fald, hvis man skal sidestille med behandlingen i 1981.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg undlod ikke at fortælle, at det var fra 1. april. Det sagde jeg i mit første indlæg. Det, jeg sagde, var, at det, Folketinget tog stilling til, var en aftale, der var indgået på arbejdsmarkedet, og som Folketinget gennemførte med tilbagevirkende kraft fra den 6. maj, da loven blev stadfæstet og arbejdet blev genoptaget, og lønforhøjelserne blev givet fra den 4. maj. Det er tilbagevirkende kraft, hr. minister.

Jeg har ikke undladt at fortælle om lægekonflikten, men jeg gjorde opmærksom på, at der i § 11, 3. pkt., var en formulering, som jeg i hvert fald har forstået sådan, at de mennesker, som ikke deltog i konflikten, ikke var omfattet af det, der står i § 11, 1. pkt. Det har ministeren nu tolket anderledes. Ministeren havde været mere redelig, hvis han dengang havde fortalt os det. Men vi har dummet os, det erkendte jeg også. Men jeg må samtidig sige, at fordi en minister har dummet sig én gang, behøver vi ikke at fortsætte med det. Så må Folketinget prøve at redde ham.

Det er fuldstændige og redelige oplysninger, vi har i den sag, hvad det angår. Vi har opført os redeligt i den sag, og vi har ikke undladt at fortælle noget. Det, det drejer sig om, er, at ministeren ikke, som han har med-

delt os det i udvalget, skal have lov til at indføre en ny arbejdsretlig praksis fra denne regerings side.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-11

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget

vedtoges med 65 stemmer mod 62.

§ 12, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 252:

Forslag til lov om fastsættelse af vilkår for speciallægehjælp m.v. efter lov om offentlig sygesikring.

Af indenrigsministeren (Enggaard).

(Fremsat 18/8 87. Første behandling 18/8 87. Betænkning 19/8 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-6

vedtoges uden afstemning.